

ואנו יודעים שהיו ימום קשיים, ומים אשר הצבר שلن
קרא להם בשם „ציד“, צידתירים, והיתה התמרמות
רבה בזבור, אבל לא כל גלוויו הפתמרמות זאת היו
נכונים, צורדים ומכוונים. לנו בא"י לא ניתן החופש
לשפוך את זעמו בהחצרויות בכלה-העליה על הונגן,
ואנו צריכים לחזור בפנישותינו עם המשטרה, גם
היהירות, גם הערכות וגם האנגלית. הנהלה לא
חשיבה שנכון הרבר לשפוך את זעם הצבור, חתרה
מרוחתו גנד שיטה ידועה של הממשלה, לשפוך אותה
על ראשיו שוטרים המצויים למלוא תפקודם בהתאם
לפקודות-שם ממלאים. ואנו הלא שולחים את מיטב
צערינו למשטרת, ותובעים את מלאי החובה הזאת.
ונכוד נא, שיתבען שם יהיו מצוים להוציא פקודות
שאינם לרצון לנו: כי לא מתנו הם יקבלו את הפיקוד
דרת בהיותם שוטרים. הם קבלו מأتנו פקודה להיות
שוטרים. נזהר נא מליצור תנאים, העושים לבתי
אפשרי לבחור יהודי בעל הכרה לחיות שוטר בא"נ.
אנו מצוים למצוות אחרות זעמו זעמן, אנו
אננו רשאים לזכות ענפים שאנו יושבים עליהם.

נאמר כאן מצד שליחינו עדות המורה, כי הנהלה
לא טפלה די בשאלת-מצב העדרות העבריות בארץות
המוראה. בקורס זה היא פרוי אי-יריעת העובדות. הנה-
לה טפלה טפלה מיוחדת בשאלת זה, ניתנת לא כל
מה שהנהלה יכלה לעשות בשטח זה, ניתנת לפרקוט
ולחסברה פומבית. הנהלה שקרה באופן מיוחד למכ-
趙וא בכל אחת מארצאות המורה, מצעון אפריקה ועד
פרם, אנשים אשר תובל לעמודם אתם בקשר, אשר
תוכל לטעמו מהם על המכב, והיא כרתת און קשבת
מאך לא כל בת קול, לאך הד, אשר הגוע אליה מארצאות
האלג. פרשה זו קשה היא ומכורחה להיות ארוכה.
ישנם מסיבות מיוחדות מיוחדות, ונכון הדריך מה שצווין באן, כי עם
בארצאות המורה, ונכון הדריך מה שצווין בא"נ, כי עם
מכבירדים עלייהם את היציאה מפניהם שהם סמלאים תפ-
קדרים יודעים בארץות אלה, מפני שהם בעלי מקצוע,
אנשי מסחר, וחורים לאבד אותם. אבל מתר זה
שאotto הסכמוד שאנו עומדים בו עם העם השכן לנו
בארי, יש לו השפעה רחבה על הילך הרוח בארץות
המוראה, והוא משתקף בהםים אל היהודים שם, אנו
מצווים להוות רבה בשפה-בעלה זה. אבל אנו
יכולים לבוא לארצאות המורה, ביחס לאלה הסמכות
שגעשי נס; יינו את עצלה הנהלה בחזיות העליה.
זה,cialה עצלה הנהלה מפעلغן. כל מה שיכלkeh
עלשות, וזה: גוזם פוליטי של כל משקל העובדות הכל-
כליות שצרכנו בארץ ובחבאי לידי בטוי פוליטי. את
החלץ המתגבר של מצוקת ישראל, את הנהלה המת-
נברת של המוני ישראל המנושלים והתלושים לחדר
ארץ ולקנות בה אחיזה. אבל אמרו עליינו שלא
נלחמנו די גנד הגירה אחרת שהיתה בארץ המש-
אות הוכן, של כוחות עבדה וולם מהארצאות השכ-
נות. הקשบท הייבט לדרכי הקבorthת האלה ואני מוכ-
רכ רח להודות שלא נתחדר לי בחם דבר. בדו"ח אשר
הגשנו לפנים, מסרנו על פעולתנו בחזיות זאת, מסר-
נו איך דרבנו בעניין הזה עם השלטונו, מה שתכננו לש-
טו בעניין זה, ואני חשב שהבטים שנמשכו כאן
בפרשה זו יכולות להשתנות עם חריפות הבטוי, שניתנו
על ידיינו לתקלה זאת, ולחותר האורה אשר הזהרנו
על הסכונה הכרוכה בדבר. הנהלה העתירה בלי ספק
בושאך לעמודו במערכה זאת. אבל עליית וענונו-פוליט-
זיהה לרעת שאנו. עומדים לפני הופעה חמורה מאד.
ארץ-ישראל היא הפינה היחידה בכל שטח הארץ-
של המורה התקיון המקיף אותה, אשר בה מתנסמת
פעול גודל של התישבות, של פותח, אשר אליה זורם
הזרע בה מתרכזים כוחות, עבורת, כוחות יומה
חן, אשר בה מתרכזים כוחות, עבורת, כוחות אבן שואבת לאר-
טקות, וטבי הואר, שהוא גוש שואבת לאר-
צות השכונות בעוני ובברות. אנו נסיפת

1.9.1935 Doc00256

האג' 218 נייר

זקנץ 6.6

דברי חבר הנהלה מ. שרתו

קונגרס נכבד! שניים מחברי, גרגיביים ולוקר, פרקו
במקצת את המעם. אשר הוטלה על הנהלה ע"י
חווכוה הכללי. אולי הנהלה עצמה באה לאפני הkon-
גרס הזה עטסה משא כבד של הכרה, שלא כל מה
שהיה קבוע בתכניתה נתן לה לבעץ, והנהלה רשאית
לציין שמרבית הכרות שנמשכו כאן לא היו
搬到נים לבקש על הדריך אשר בה הלכה הנהלה,
אללא היהת בהם תביעה יותר מעשים וליתר מאמצים.
הנהלה מקבעת את הכרות הזאת ברצון. הנהלה
チュידרה ודריא תחתם ללבת הלהאה באויה הדריך,
ויש לאחלה לה שתזכה ליותר עוזה, ליתר אהרות במת-
גה, ושתצליח לכבוש כיבושים הראשונים במפעלנו.

חווכוה השתער על פני שדה רחוב, ונגע בעניינים
דבויים שאי אפשר למצאות את כלם בנאות תושבה.
התהנהנה כאן בקורס שהיתה פרי של אי-יריעת העובדות.
בקשו אוננו כאן. שלא התערנו די על כמה עולות
שגעשי נס; יינו את עצלה הנהלה בחזיות העליה.
זה,cialה עצלה הנהלה מפעلغן. כל מה שיכלkeh
עלשות, וזה: גוזם פוליטי של כל משקל העובדות הכל-
כליות שצרכנו בארץ ובחבאי לידי בטוי פוליטי. את
החלץ המתגבר של מצוקת ישראל, את הנהלה המת-
נברת של המוני ישראל המנושלים והתלושים לחדר
ארץ ולקנות בה אחיזה. אבל אמרו עליינו שלא
נלחמנו די גנד הגירה אחרת שהיתה בארץ המש-
אות הוכן, של כוחות עבדה וולם מהארצאות השכ-
נות. הקשบท הייבט לדרכי הקבorthת האלה ואני מוכ-
רכ רח להודות שלא נתחדר לי בחם דבר. בדו"ח אשר
הגשנו לפנים, מסרנו על פעולתנו בחזיות זאת, מסר-
נו איך דרבנו בעניין הזה עם השלטונו, מה שתכננו לש-
טו בעניין זה, ואני חשב שהבטים שנמשכו כאן
בפרשה זו יכולות להשתנות עם חריפות הבטוי, שניתנו
על ידיינו לתקלה זאת, ולחותר האורה אשר הזהרנו
על הסכונה הכרוכה בדבר. הנהלה העתירה בלי ספק
בושאך לעמודו במערכה זאת. אבל עליית וענונו-פוליט-
זיהה לרעת שאנו. עומדים לפני הופעה חמורה מאד.
ארץ-ישראל היא הפינה היחידה בכל שטח הארץ-
של המורה התקיון המקיף אותה, אשר בה מתנסמת
פעול גודל של התישבות, של פותח, אשר אליה זורם
הזרע בה מתרכזים כוחות, עבורת, כוחות יומה
חן, אשר בה מתרכזים כוחות, עבורת, כוחות אבן שואבת לאר-
טקות, וטבי הואר, שהוא גוש שואבת לאר-
צות השכונות בעוני ובברות. אנו נסיפת

... היו דברי בקורס, אשר הנהלה היוצאת מוכנה לחותם עלייהם בשתי ידים. היתה תביעה להננה כלכלית, ליתר תשומת רב לשאלות המשקאות; שהחנהלה תחביב בראש מפעלו הכלכלי כולם, שלא תרא רק לתקציב שלח, שלא תסתפק בהשלמת סדר במושדה שלח, אלא תרכז כוחות וסמכותם כדי להנהי ולהריך את מפעלו הכלכלי כולם. הנהלה חותמת על הדברים האלה. יהי רצון שניתנו לנו לhab'a להגשים את הדבר. אבל מאימתי אפשר היה לחתול אצלנו בדבר על כך, שהנהלה הציונית תיטול עליה תפקודים אלה? מאמתי החלו להוות מזגנות תביעות. כאשר הנהלה הציונית? האם משב שוויה רק לפניו שנ-תים, עם החוב העצום שרבץ על הנהלה, שהויה עמודת יום ויום על עברי פ' פחת, אפשר היה לחשוב על כך שהנהלה תמלא תפקידים כאלה? האם במהלך הקונגרס הקורם, כאשר בחוגים שונים בישוב גומם בהסתדרות הציונית צפוי לך, היו בטוחים בזאת, הבינו את הבתוון הזה בעתוונות, מעלה במות צבירות, שהנהלה הזאת מחר מחרתים תשפט את הרן, שבוף לא יהיה לה, שספה לא יותן לה, האם משב שכזו אפשר היה לברר על תפקודים כאלה? האם משב שחבריו את הנהלה ל"צ" בתנועה, למחוסרת סמכות לאומית, למחוסרת אמונה של הצbor הרחוב, אפ-ערבית, השוללת ממנה את החופש הנanton כל אומות העולם, לעשות את כל עבדותם בידיהם.

גם בחזות העליה עזין אנו מזוינים על מזבים פולאיים בלחוי פסוקים, ומס להצלחת המאמצים האלה דרישה לנו חזות מלבבדת בתור היישוב. יש הרבה סיבות אשר השמייעו כאן דבריו בקורס, לשיטת בעניין זה ולסיע לזכור החזות הזאת, וכך נאלה קשחה של שעשות עשו במשר השנתים, כדי שיוכלו כאן להשמיע את דברי הבקורת במלאו הזכות המוסרית.

הצביעו כאן לפניינו על הסכנה הכרוכה בירידת כוחות הבתוחן העברים בארץ. בקורס זו קצת אחר זמנה. הנהלה נתנה את דעתה על התקלה הזאת. הנהלה קראה לנכחות מתנדבים ועלה בירידה לארנגן ג'יוס חדש של התנדבות למשטרת בא", ואחריו ירידת בכוחות המשטרה היהודיים שנשמהכה לשנה וחצי, אנו עומדים במחצית השנה האחרון ב ע ל י ה. אתם תמצאו על זה מספרים ברוד", בפעם הראשונה יש לנו רוב עברי בቤת הספר לשוטרים פניות שונות מהחסן, אשר מנו נשלחים שוטרים פניות שונות בארץ. אנו לחקנו אנשים מן העבריה, כי אי אפשר לעבשו למזויא בא"י צעירים יהודים בעלי איכות משותפת, המתהדים בפעולת מה-עבדה, לחקנו אותם מהקבוצים, לחקנו אותם מהמוסדות בות ושלחנו אותם להזות ואתם, והם הלבכו בחוץ, כטמלאי חובה לאומות. אנו עוזרים להם לחייבים לחתם, קידם, וגומם בעורה זאת ישנה חובה המושلت על האבור בולו.

אי רוצה לומר: כאן נשמעו דבריו בקורס נגד הנהלה על אשר השמיה כוים יונאים עם המשטר בא", ולהתגנויות שהן בזמנם יונאים עם המשטר בא",